

Дитина на вулиці: поради батькам

— Від раннього віку дитина повинна знати, що люди бувають різні, тому мати справу можна лише з тим, хто добре відомий. Дуже важливо пояснити, що «незнайомиць» — це будь-яка людина, яку дитина не знає. Незнайомець може назвати дитину на ім'я, сказавши, що прийшов за нею на прохання матусі або тата.

Але на всі пропозиції чужої людини дитина повинна відповідати відмовою та, у разі небезпеки, кричати: «Я вас не знаю!», привертаючи до себе увагу оточуючих.

Щоб не трапилось біди, пам'ятайте!

- Завжди ставтеся до власної дитини довірою, щоб вона могла розповісти вам про найменші пригоди, що сталися з нею, бо інакше дитина від жаху або сорому може приховати від вас щось справді серйозне.
- Розтлумачте дитині, що вона повинна повідомляти вам про кожну спробу незнайомця завести з нею розмову, запропонувати солодощі, гроші, спільну прогулянку, цікаву гру тощо.
- Поясніть дитині, що завжди слід відмовлятися від того, що їй пропонують, не вести розмови з незнайомою людиною та поспішити відійти від неї.
- Дозвольте дитині порушувати встановлені вами правила та норми поведінки, якщо це потрібно для самозахисту: втікати, голосно кричати, казати незнайомцеві неправду, вириватися, кусатися, кликати на допомогу старших або навіть щосили вдарити нападника.
- Розкажіть дитині, що незнайома людина не повинна торкатися, обіймати та цілувати її, що дитина має право сказати «ні» будь-якому дорослому, який спричиняє їй біль, лякає чи завдає шкоди.
- Поясніть дитині, що для неї дуже небезпечно йти кудись з незнайомцем, приймати від нього подарунки, сідати в чужу машину, гратися до вулиці, тримати у таємниці будь-яке знайомство з дорослими.
- Довіряючи дитині ключі від квартири, не вішайте їх дитині на шию —

краще вшийте у кишеню «блискавку» та ланцюжок для ключа, навчіть дитину не забувати ключ у дверях, не залишати його у поштової скриньці, не кидати пальто чи куртку будь-де або віддавати його незнайомцеві.

- Попросіть дитину повертатися додому у певний час та за першої вимоги.
- Навчіть дитину користуватися ліфтом і поясніть, що сідати у ліфт разом із незнайомими людьми небезпечно.
- Якщо є змога, супроводжуйте дитину на вулицю та додому, контролюйте шлях дитини у під'їзді та ліфті.

Розмови на ці теми потрібно вести з почуттям міри, доброзичливо та начебто випадково.

Не можна залякувати дитину агресивним оточенням, інакше вона не зможе ризикувати, а це — складова частина її самозахисту. Дитині необхідно пояснити, що якщо вона загубилася чи опинилася у небезпечній ситуації, можна попросити допомоги у міліціонера, пожежного, працівника метро, касира або продавця у великому магазині, адміністратора у музеї, театрі або кінотеатрі.

Розкажіть дитині про особливості уніформи посадових осіб, покажіть, як виглядає міліцейська машина, де знаходиться відділення міліції вашого району. Скажіть, що допомогою міліції та пожежних може скористатися кожен житель міста, незалежно від того, дорослий він чи дитина. Дуже часто хороше виховання заважає дитині у випадку небезпеки діяти рішуче. Тому навчіть дитину на вулиці не довіряти ані жінці, ані підліткам, навіть тим, хто молодший за неї. Не тільки тому, що вони можуть заманити жертву у машину до зловмисників, але й через «дитячий рекет», бійку тощо.